

Kunst

Affaire-Dutroux gespeeld door kinderen? Dat werkt

Reportage Five Easy Pieces

'Ziek, schandalig', dat waren de eerste reacties op het idee voor een toneelstuk over Dutroux met kinderen als acteurs. Het resultaat is aangrijpend.

Van onze verslaggever
Hein Janssen

UTRECHT 'Die kinderen wisten van niets, van Marc Dutroux hadden ze nog nooit gehoord, hooguit via hun ouders. Als zij in de voorstelling een toneelstukje in de kelder van Dutroux spelen, zou het net zo goed de kelder van Shakespeares *Richard III* kunnen zijn. Ze hebben geen enkele last van het verleden. Kinderen spelen de gruwel van Dutroux zoals ze doktertje zouden spelen, of cowboy en indiaantje.' Aan het woord is de Vlaamse acteur Peter Seynaeve na afloop van de voorstelling *Five Easy Pieces*, die deze week te zien was op het festival Spring in Utrecht. Een theatervoorstelling van het Vlaamse productiehuis CAMPO over Marc Dutroux en in het verlengde daarvan over de recente Belgische geschiedenis.

De zaak van de kindermoordenaar die zes meisjes ontvoerde en verkrachtte en er uiteindelijk vier doodde, staat voor veel meer dan zomaar een

individueel geval. De rol van de rechters, politici, de hoge heren – alles leidde tot verwarring en volkwoede. België was in rep en roer, culminerend in de Witte Mars, waarin een heel volk in eenheid optrok om woede en rouw te delen. Het is al twintig jaar geleden en nog steeds is de affaire-Dutroux een Belgisch trauma, de wonden zijn nog niet geheeld.

Five Easy Pieces is geregisseerd door de Zwitserse theatermaker Milo Rau; zeven kinderen tussen 8 en 13 jaar spelen alle rollen, bijgestaan door Seynaeve zelf, die als een soort coach en regisseur op het podium de kinderen aanstuurt, opzweept en begeleidt. Toen Seynaeve zijn vriendenkring en theatercollega's liet weten aan dit project mee te gaan werken, werd hij voor gek verklaard. Dutroux? Gespeeld door kinderen? 'Wat ziek man, dat doe je niet, schandalig, zum kotzen' – dat waren zoal de reacties.

Seynaeve: 'Ja, heel extreem dus. Er zou ook geen enkele Belgische film- of theaterregisseur zijn die zich aan dit onderwerp zou wagen, zelfs na twintig jaar niet. Ik heb tegen iedereen gezegd: kom maar gewoon kijken voordat je oordeelt. Dat hebben de meesten intussen gedaan. De reacties zijn tot nu toe allemaal erg enthousiast, hoewel er ook wel enig ongemak is. Dat hoort nu eenmaal bij het onderwerp.'

Five Easy Pieces ging eerder deze maand in Brussel in première en pers en publiek waren diep onder de indruk. Sommigen vroegen zich af: is

dit geniale kunst of geniale kitsch, anderen zochten naar de meerwaarde van het laten spelen van alle ellende door kinderen. Dat laatste blijkt overigens de grootste kracht van *Five Easy Pieces*.

De voorstelling begint als een in-kijkje in een repetitielokaal van de plaatselijke jeugdtheaterschool. De kinderen stellen zich voor, doen een dansje, zingen een liedje en duiken dan aan de hand van Seynaeve langzaam aan de geschiedenis in. In vijf hoofdstukken wordt de affaire-Dutroux gereconstrueerd, waarbij deel drie, 'Essay over onderwerping', in zijn eenvoud het aangrijpendst is. De piepjonge actrice Rachel speelt hierin de rol van Dutroux-slachtoffer Sabine.

In hoofdstuk vier, 'Alleen in de nacht', wachten de ouders van een ontvoerd meisje op bericht en ook dat hakt erin.

De makers bedienen zich van *reenactment*-technieken en videobeelden, waarop de situaties synchroon worden nagespeeld maar dan door volwassen acteurs. *Five Easy Pieces* is documentair theater dat op onthutsende wijze met de verbeelding aan de haal gaat.

Five Easy Pieces door CAMPO is op 11 en 12/8 te zien op Festival Boulevard Den Bosch; komend seizoen volgt een Europese tournee, onder meer naar Frascati Amsterdam en de Rotterdamse Schouwburg.

